

चामावास्या सप्तमयाम इति विशेषः । तेन मार्ग-
शीर्षेणैरुद्योः सप्तमदिने चन्द्रक्षयलाभे यद्यपि यदा
चतुर्दशीयाममिति वचनात् पूर्वदिने एव आर्द्रं
प्राप्नोति तथापि तद्वचनं चन्द्रक्षयानुरोधमूल-
मिति । इत्थं चक्षयानुरोधात् क्षीणायामपि पर-
चापराहलाभे आर्द्रं अन्यथैतद्विशेषाभिधानं व्यर्थं
स्यात् । * ॥ अत्रापि विशेषान्तरमाह स एव ।
यस्मिन्नब्दे द्वादशैकश्च यद्यस्तस्मिन्क्षेत्रीयया परि-
दृश्यो नोपजायेत । यथो मासः । तृतीयया
मात्रया चतुर्थमागेनकक्षया परिदृश्यश्चन्द्रो न
भवति किन्तु तदधिक्यूनकक्षयेति । तेन मल-
मासयुताब्दे अन्यमासवदनयोरपि चतुर्दश्यन्त्या-
मादि दर्शसप्तमयामपर्यन्तं क्षय इति । मलमास-
युताब्दस्तु एकस्मान्नलमासादब्दद्वयानन्तराब्द-
क्षतीयेऽब्दे मलमासस्यावशम्भावादिति । * ॥
चन्द्रक्षयानुरोधं क्षीणापक्षमुपसंहरति स एव ।

“एवं चारं चन्द्रसंज्ञा विदित्वा

क्षीणे तस्मिन्पराह्णे च दद्यात्” ।

एवं चारं गतिविशेषः । * ॥ क्षम्भितायां व्यव-
स्थामाह स एव ।

“सम्भ्रमा या चतुर्दशा अमावास्या भवेत् क्षचित् ।
खर्वितां तां विदुः केचिदुपेक्ष्यमिति चापरे” ॥

क्षीणायाः पूर्वमुक्तात्वात् । वर्द्धमानायाश्च वक्ष्य-
माणात्वात् अस्य वचनस्य क्षम्भितापरत्वं । खर्वितां
नीचां पिटलोकप्रापणानर्हं केचित् यजुर्वेदिनः ।

अपरे ऋग्वेदिनः तामेव उपेक्ष्यमुपगच्छन्त आर्द्रा-
येति शेषः । उपेक्ष्यमित्यत्र गताध्यामितिपाठे
गतः प्राप्तः पिटलोकप्रापणाय अध्या अनयेति
गताध्या प्रशस्त्यर्थः । “तस्माच्छन्दोगा उभया-
नुरोधादिच्छात उभयादरं कुर्वन्ति” इति का-
त्यायनस्वरसः । * ॥ यत्क्षमाह लघुहारीतः ।

“चिमुहूर्त्तापि कर्त्तव्या पूर्वा दर्शः च बह्वचैः ।
कुहूर्ध्वर्थाभिः कार्त्था यथेयं सामगीतिभिः” ॥

अत्र चिमुहूर्त्तत्वापदानात् क्षम्भितायां पूर्वदिने
चिमुहूर्त्तमात्रलाभेऽपि बह्वचानां आर्द्रं । न तु

मुख्यापराहलाभादपि परदिने । सामगानां तत्रा-
प्यनियमः । एतादृश्विषय एव उभयत्रापराह्ला-
लाभेऽपीयं व्यवस्थेति आर्द्रविवेकः । मुख्या-
पराह्लास्य एकदिनमात्रलाभेऽप्युभयदिनालाभात् ॥

* ॥ वर्द्धमानायां व्यवस्थामाह कात्यायनः ।

“वर्द्धमानममावास्यां लक्षयेदपरेऽह्नि ।

यामांक्षीनधिकान् वापि पिटयश्चक्षतो भवेत्” ॥

यामांक्षीनिति पूर्वदिनक्षीययामत्रयन्यूनचतुर्दश्य-
पेक्षया । अथैवं वासरतृतीयांशानुरोधेन आर्द्र-
विधानात् कथममावास्याआर्द्धे पशुदत्तरात्रादी-
तरकालपरिग्रहः । सत्तं । तिथिद्वये क्षीणादि-
भेदेन खखविशेषपरिग्रहाय वासरतृतीयांशा-
पेक्षा अन्यथोभयदिने वासरतृतीयांशाप्राप्तौ

आर्द्रलोपापत्तेः । प्रागुक्तनिराधारेः कुहूर्ध्वते-
त्यस्य निर्विषयतापत्तेः अतः पशुदत्तेतरकाल-
स्यापि परिग्रहः । यदा तु पूर्वापरखखयोरन्य-
तरस्यैव परिग्रहस्तदा यथायोग्यं तत्रैव साया-

ह्नुहूर्त्तद्वयपशुदत्तेतरकालकुतपादिमुहूर्त्तपञ्चक-
रौहिणादिमुहूर्त्तचतुष्टयवासरतृतीयांशरीयापरा-
ह्नुहूर्त्तद्वयकालाः । यथाक्रममापत्त्यामान्यप्रशस्त-
प्रशस्ततर-प्रशस्ततमत्वेन ज्ञेयाः । एवमखखद्वि-
थावपि नातिसन्ध्यासमीपत इति पूर्वोक्तात्वात् ।
“सायाह्नुहूर्त्तः स्यात् आर्द्रं तत्र न कारयेत्” ।
इति मत्स्यपुराणात् ।

“रात्रौ आर्द्रं न कुर्वीत राक्षसी कीर्त्तिता हि सा ।
सन्ध्योरुभयोश्चैव सूर्ये चैवाचिरोदिते” ॥
इति मनुवचनाभ्यां ।

“ऊर्द्धं मुहूर्त्तात् कुतपात् यन्मुहूर्त्तचतुष्टयं ।
मुहूर्त्तपञ्चकं वापि स्वधाभवनमित्यते” ॥

इति मत्स्यपुराणानुहूर्त्तपञ्चकमित्यत्र कुतपादिति
त्यबलोपे पञ्चमी कुतपमरभ्येत्यर्थः । ततस्तेनैव ।

“अपराह्णे तु सन्ध्याते अभिजिह्वीहिणोदये ।
यदत्र दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतं” ॥

इत्युक्तं । “पूर्वाह्णे वै देवानां मध्यं दिनं मनुष्याणां
अपराह्णः पितॄणां” इति श्रुतिः । वासरस्य

तृतीयांश इति कात्यायनवचनं ।

“सायाह्नुहूर्त्तः स्यात् आर्द्रं तत्र न कारयेत्”
इत्येवमेकवाक्यात्वात् वासरतृतीयांशरीयापराह्ण-
मुहूर्त्तद्वयस्य लाभः । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अमावासी, स्त्री, (अमा साहित्येन चन्द्रार्कयोर्वासो
यत्र, गौरादित्वात् ङीष्) अमावस्या । इति

शब्दरत्नावली ॥

अमावास्या, स्त्री, (अमा सद्यः चन्द्रार्कौ वसतो यत्र
तिथौ सा, अमा + वस + आधारे ण्यत्, स्त्रियां

टाप् । णित्वात् ङङि) अमावसीतिथिः ।
इत्यमरः ॥

अमित्रः, पुं, (अमरोगे इत्रच्) शत्रुः । इत्यमरः ।
(रिपुः । विपक्षः । शत्रुपक्षीयः । प्रतिकूलः ।

“मातृरूपे ममामित्रे दृष्टंसे राज्यकामुके ।
अमित्रो मित्ररूपेण भ्रातृत्वमसि लब्धवान्” ॥

इति रामायणे ।)

अमित्रं, स्त्री, (अम् रोगे कर्मणि इषन्) लौकिक-
सुखं । इत्यादिकोषः ॥ क्लृप्ताभावः । (न मिष-

श्वलं नृजसमासः, क्लृप्ताभावः । नास्ति मिषश्वलं
यस्य तत्, क्लृप्त्यन्यः ।)

अमौ, [न] चि, (अम् रोगे + भावे घञ्, भान्त-
त्वात् ङङ्यभावः, अमो रोगो विद्यतेऽस्य, इन्) ।

रोगी । यथा । अन्यर्थः । इति वोपदेवः ॥

अमीवं, स्त्री, (अम् + वन्, ईङ्गमः) पापं । दुःखं ।
यथा,—

“तं त्वाहं भवमीतानां प्रपन्नानां भयापहं ।
आपच्छे प्रापनिर्मुक्तः पादस्पर्शादमीवहन्” ॥

इति श्रीभागवतं ।

(“न हि त्वमीदृशं कृत्वा तस्यामीवं दर्शनान् ।
जीवितुं शक्यसि चिरं विषं पीत्वेव दुर्मतिः” ॥

इति रामायणे ।)

अमुकं, चि, बुद्धिस्थलोपपन्नचित्तवत्तत्त्वधर्मावच्छिन्नं ।
खखवृत्तिविशेषधर्मपुरस्कारेण तत्तद्वस्तुवाचकं ।
पक्षणा इति भाषा । अदृष्टशब्दस्य अणि कृते

सोरोत्त्वाभावे अकोऽकारस्य उत्त्वे अमुक इति
भवति अमुक इत्यागमिकां । इति क्रमदीश्वरः ॥
यथा,—

“अमुकामुकगोत्रैतत् तुभ्यमन्नं स्वधा नमः” ।
इति आर्द्रतत्त्वं । (अभिवादये इति शब्दोच्चारणा-

नन्तरं अमुकनामाहमस्मीति खं नाम परिकी-
र्त्तयेत् । इति कुल्लूकभट्टः ।

“संनिवेशं प्रमाणञ्च खहत्तेन लिखेत् खयम् ।
मत्तं मेऽमुकपुत्रस्य अमुकस्य महीपते” ॥

इति नारदः ।)

अमुक्तं, स्त्री, (मुच् + क्तः, न मुक्तः विरोधे नञ्-
समासः) कुरिकाविशेषः । इति हजयाधः ॥

हातकुरी इति भाषा । मुक्तिरहिते अत्यक्ते च
चि ॥ (अप्राप्तमोचनः । अस्तत्त्वं ।

“अमुक्ता भवता नाथ मुहूर्त्तमपि सा पुरा” ।
इति साहित्यदर्पणे ।

“अमुक्तो मानसैर्दुःखैरिच्छादेयसमुद्भवैः” ।
इति महाभारते । खड्गादिकं । यदुक्तम्,—

“खड्गादिकममुक्तञ्च नियुज्यं विगतायुधम्” ।
इति ।)

अमुत्र, व्य, (अमुश्मिन् अदस् + जल् उत्त्वमत्वे) ।
जन्मान्तरं । परलोकाः । इत्यमरः ॥ (अमुश्मिन्

इत्यर्थस्य वाचकः ।
“अनेनैवाभंकाः सर्वे नगरेऽमुत्र भक्षिताः” ।

इति कथासरित्सागरे । भवान्तरे । जन्मान्तरे ।
“तथैव यः क्षमाकाले क्षत्रियो नोपश्राव्यति ।

अप्रियः सर्वभूतानां सोऽमुत्रेह च नश्यति” ।
“इच्छद्भिः सततं श्रेय इह चासुत्र चोत्तमं” ॥

इति महाभारते ।)

अमुष्यपुत्रः, पुं, स्त्री, (अमुष्य पुत्रः निपातनात् अलुक्
समासः) प्रख्यातवंशोद्भवः । कुलीनः । इति

जटाधरः ॥
((“स्यादासुव्यायखल्वार्योऽमुष्यपुत्रो महाकुलः” ।
इति जटाधरः ।)

अमूर्त्तः, चि, (मूर्च्छ + क्तः, नृजसमासः) मूर्त्त-
भिन्नः । मूर्त्तिरहितः । यथा । सुज्ञाना अमूर्त्त-

त्वादिति वोपदेवः ॥ न्यायमते । आकारः ।
कालः । दिक् । आत्मा । एषां सामान्यगुणाः

संख्या १ परिमितिः २ पृथक्त्वं ३ संयोगः ४
विभागः ५ । आकाशस्य विशेषगुणः शब्दः ।

कालदिशोर्विशेषगुणो नास्ति आत्मनो विशेष-
गुणाः । बुद्धिः १ सुखं २ दुःखं ३ इच्छा ४

देषः ५ यत्नः ६ भावनाख्यसंस्कारः ७ धर्मः ८
अधर्मः ९ । इति भाषापरिच्छेदः ॥ (रूपहीनः ।

आकृतिरहितः । वायुः । अन्तरीक्षञ्च । यदुक्तं,—
“सन्निवेशो नेत्रदृश्यो यस्य तन्मूर्त्तमुच्यते ।

क्षित्यभ्यधियं मूर्त्तममूर्त्तं त्वितरद्वयं” ॥ इति ।
“क्षितिर्जलं तर्था तेजः पवनो मन एव च ।

परापरत्वमूर्त्तत्वक्रियायोगाश्रया अमो” ॥
इति भाषापरिच्छेदः ।)

अमुदृशः, चि, (पाणिनिमते तु, अमुमिव पश्यति,
अदस् + दृश् + कञ्, दृष्टाने आत्मे कृते ततः